

Халворъ пийналъ, и отведнажъ току извъртълъ меча, сѣкашъ че му е играчка. Нека сега ми дойде тролътъ! А пъкъ той — ето го вече, иде ли, иде; чуе се, пѣхти и подушва, Халворъ се скрива задъ врата.

Фу — фу! На човѣшки мирисъ ми дѣха! — рекълъ тролътъ и подава глава отъ вратата.

А Халворъ като замахва съ меча, отведнажъ и тритѣ му глави отсича.

Царската дъщеря се забравила отъ радостъ, че се спасила отъ трола, взела да скача и да пѣе, но отведнажъ се замислила и рекла:

— Ахъ, да можешъ да отървешъ и сестритѣ ми!

— Ами че гдѣ сж тѣ? — запиталъ я Халворъ.

Тя му разказала, че едната отъ тѣхъ е у други тролъ въ една кула, шесть часа далечъ отъ тукъ, и другата е у трети тролъ, на когото замъкътъ е деветъ часа далечъ отъ тукъ.

Слѣдъ това Халворъ мжжки си поспалъ, а на утринята, щомъ се пукнала зората, потеглилъ на пѣтъ. И такава нетѣрпѣние го обзело, че той цѣлия день вървѣлъ тичешкомъ.

Ето че и кулата се показала отдалечъ. Но сега той се малко стресналъ. Този замъкъ билъ още по-богатъ отъ първия, ала и тукъ сжщо нѣмало нито една жива душа. Халворъ влѣзалъ въ готварницата, а отъ тамъ въ една отъ стаитѣ.

— Че какъ се осмѣлява да влѣзе тукъ човѣшка душа? — извикала царската дъщеря. — Не помня вече, колко врѣме става, отъ какъ съмъ тукъ и човѣшка душа, не съмъ виждала. И подобрѣ ще е да си отидешъ веднага. Тукъ живѣе единъ тролъ съ шесть глави.

— Нѣма да си отида. — обажда се Халворъ, — ако ще да има и двайсетъ и шесть!

— Че той живъ ще те погълне! — дума му царската дъщеря.